

MODLITBA

Jedného dňa počas Americkej občianskej vojny, sedel na lavičke pred Bielym Domom vojak, ktorý bol dosť rozrušený. Šiel okolo neho malý chlapec a spýtal sa ho, čo mu je. Vojak mu povedal, že potrebuje byť s prezidentom Lincolnom, ale stráže ho nechcú pustiť dnu. Keď to malý chlapec počul, chytil vojaka za ruku a zaviedol ho rovno do kancelárie prezidenta. Ocko, tento vojak sa potrebuje nevyhnutne s tebou rozprávať. Ten chlapec bol synom prezidenta a mal nepretržitý prístup k otcovi.

Dnes máme spolu uvažovať a hovoriť o modlitbe. A môžeme povedať, že modlitba je nepretržitý kontakt s Otcom. Cez modlitbu máme vždy priamy prístup ku Bohu aj bez časenky... Presne tak ako v tom skutočnom príbehu o prezidentovi.

Modlitba je čas strávený s Bohom, ktorého voláme Otec. Vzorom modlitby je Otče Náš. Je to modlitba, ktorú nás naučil Ježiš. V modlitbe nielen vyslovujeme prosby za naše potreby a svojich blízkych, ale aj ďakujeme za bežné momenty. Napríklad za to, že sme sa ráno zobudili, že máme kde žiť, čo jesť, že máme rodičov... to predsa pre milióny detí nie je samozrejmé. Ďalšou modlitbou, ktorá vychádza zo Svätého Písma je Zdravas Mária. Je to modlitba, ktorou anjel pozdravil Máriu. Každý z vás by mal vedieť, ako sa modlí ruženec a koľko máme druhou ruženca.

Nakoľko je modlitba stretnutie s Bohom, je teda samozrejmé, že sa môžeme modliť kdekoľvek. Ale krásnym priestorom je pre nás v prvom rade chrám. Tu je v Bohostánku prítomný Ježiš a Jemu môžeme vždy odovzdať čokoľvek. Modliť by sme sa mali vždy ráno a večer. Ráno môžeme ďakovať za nový deň, prosiť o ochranu pre seba a svojich blízkych a večer môžeme poďakovať za všetko čo sme mali a aj za to, čo možno nebolo podľa našich predstáv.

Mať nepretržitý prístup ku niekomu je znakom dôvery a blízkosti. Modlitba by mala byť pre veriaceho človeka nielen povinnosťou, ale hlavne skúsenosťou, že cez ňu máme nepretržitý prístup ku svojmu Otcovi, ku Bohu.